

In memoriam

Hrvatski restauratorski zavod i Restauratorski odjel Vodnjan-Juršići s tugom se opraštaju od dugogodišnjeg djelatnika Maria Miočića

MARIO MIOČIĆ (19. 1. 1964. – 31. 3. 2017.)

Nagli i neočekivani odlazak našega kolege Marija Miočića zatekao je i potresao sve nas koji smo ga poznavali, poštovali i voljeli.

Mario je rođen u Rtini, malom mjestu nadomak otoka Paga. Kao najmlađe dijete, rano je ostao bez roditelja. Put ga je ubrzo odveo u Zadar, gdje je stekao srednjoškolsko obrazovanje, a potom u Rijeku, gdje je završio fakultet. U ljeto 1991. godine došao je u Vodnjan na ljetnu radionicu u organizaciji Zavoda za restauriranje umjetnina. Pojavio se samoinicijativno i bez najave, ali uz slutnju da će u restauriranju i u Istri naći ljubav. I zaista, ondje je upoznao svoju buduću suprugu Lauru, ali i ušao u svijet restauriranja, što će odrediti njegov daljnji život. Na poziv tadašnjega ravnatelja Zavoda, Mario i Laura otišli su 1993. godine u Zagreb, gdje su daljnja stručna znanja i vještine stjecali praktičnim radom, između ostaloga i sudjelujući u pripremi velike izložbe sakralne umjetnosti *Sveti trag*.

Sredinom 1995. godine osnovana je Restauratorska radionica Vodnjan-Juršići, a Mario je imenovan njezinim voditeljem. U Juršićima je Mario ostvario svoje snove:

vjenčanje, rođenje sina, život uz umjetnine, nešto kasnije i vlastiti dom. Mario je u Juršićima bio sretan. Bio je predan i odgovoran prema poslu koji je volio. Kao restaurator bio je na usluzi svima kojima je savjetom i djelom mogao pomoći. Bio je cijenjen u široj zajednici i među kolegama na poslu, ugodan i upućen sugovornik te vješt govornik. Stekao je ugled i poštovanje vlasnika i čuvara kulturnih dobara, s kojima je s lakoćom i rado komunicirao. Bio je nježan otac i suprug, dobar brat, susjed i prijatelj. Volio je obiteljski život. Volio je družiti se s dragim ljudima. Volio je boraviti u prirodi.

Nedostaje nam njegova toplina, vedrina i humor. Nedostaju nam podjednako stručni savjeti i rasprave te neobavezno druženje. Uživali smo s Mariom dijeliti život. Stoga se teško mirimo sa spoznajom da ćemo buduće dane, tjedne i godine proživjeti bez njega.

Kolege i prijatelji